

**Bjørn Poulsen (SF):**

Da SFs boligpolitiske ordfører, hr. Kalnæs, ikke kan være til stede – han er ude og kontrollere boligforholdene på boreplatformene i Nordsøen – skal jeg ganske kort på SFs vegne omtale ændringsforslagene til dette lovforslag, som efter vores mening aldrig nogen sinde skulle have været fremsat.

Vi vil under ingen omstændigheder have noget som helst at gøre med denne lovgivning. Vi agter at undlade at stemme til alt, hvad der hedder ændringsforslag, og vi agter at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling. Vi mener, dette i hvert fald er et af de lovforslag, som heller ikke en socialdemokrat nogen sinde kan være bekendt at fremsætte.

**Dræbye (RV):**

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag gav vi udtryk for den samme beklagelse over, at det var nødvendigt på trods af forårets boligforlig at gennemføre en sådan lovgivning, altså en beklagelse af, at der fortsat var huslejeaktioner, uanset at man ved lovgivningen i foråret 1979 havde gennemført regler, som sikrede, at huslejeudvikling og lønudvikling kunne følges ad. Men det var det.

Ved førstebehandlingen gav vi også udtryk for, at vi fandt, at man måtte benytte samme princip for studerende som for lejere i almindelighed. Det vil altså sige, at man skulle modregne den faktisk skyldige husleje for de studerende og ikke tilbageholde et større beløb, sådan som det oprindelige lovforslag indeholdt bestemmelse om det. Vi er glade for, at et af de ændringsforslag, som vi behandler i dag, netop indeholder en sådan ændring af reglerne, at vi kan få det samme princip også for de uddannelsessøgende, altså at de alene bliver krævet for de beløb, de faktisk er skyldige i husleje.

Vi er derfor på det punkt tilfredse med behandlingen af lovforslaget. Men det gælder derimod ikke spørgsmålet om, hvad der sker, hvis der mod boligministerens forventning skulle ske det, at boligministeren blev nødt til at foretage en betaling af terminer og dermed kom i den situation, at han skulle bede kommunerne om at foretage en opkrævning af boligydelse i form af en tilbageholdelse af løn hos en arbejdsgiver.

Der sker nu det, at man anvender de regler, der er fastlagt i kildeskattelovens § 73, og hvor skatteministeren over for boligudvalget har oplyst, at dette betyder, at man ikke alene på dette område, men også for så vidt angår børnebidrag, underholdsbidrag, bolig-sikring m. m. oplyser arbejdsgiveren om arten af den fordring, det offentlige har. Jeg vil, uanset at skatteministeren nu igen ikke er til stede i salen, sige, at vi mener, det er overordentlig utilfredsstillende, at vi ikke har fået en ordening på dette problem. Vi mener, det er en helt unødvendig ting, at man over for arbejdsgiveren skal oplyse arten af fordringen, og vi mener, at de argumenter, som skatteministeren er kommet med, er uholdbare.

Han siger for det første – og det drejer sig om bilag 35 i boligudvalget – at det ville være utilfredsstillende for lønmodtageren, hvis arbejdsgiveren i forbindelse med den reducerede lønudbetaling alene kunne henvise ham til at søge forholdet nærmere oplyst hos kommunen.

Ja men det er da oplagt, at den pågældende lønmodtager allerede forinden som en helt naturlig praksis i kommunen vil have fået oplysning om, at hvis han ikke indbetaler beløbet, vil det blive udpanteret hos arbejdsgiveren. Så dette synes slet ikke at være noget problem. Lønmodtageren skal selvfølgelig – og det går jeg da også ud fra at skatteministeren er enig med mig i – orienteres direkte af kommunen om, at en lønudpantning er forestående.

Dernæst siger skatteministeren, at det er i lønmodtagerens interesse, at grundlaget for tilbageholdelse er helt sikkert og i orden, og at misforståelser og fejl undgås, når arbejdsgiveren har fået at vide, hvad den enkelte løntilbageholdelse drejer sig om. Ja, der er jo ikke noget til hinder for, at lønmodtageren, hvis han er usikker på grundlaget, kan bede arbejdsgiveren om at hjælpe sig med at vurdere det i praksis.

Men under alle omstændigheder antyder argumentet, at arbejdsgiveren gennem en oplysning om arten af den offentlige fordring i virkeligheden har mulighed for at efterprøve, om det pågældende retsgrundlag er i orden, og en sådan mulighed kan jeg i hvert fald ikke se er til stede, således at situationen er den, at den efterprøvnings, som skatteministe-